Παραπομπές του *Φυλλαδίου Εργασίας για τη Συνάθροιση Ζωή και Διακονία*

4-10 ΜΑΪΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΓΕΝΕΣΗ 36, 37

«Ο Ιωσήφ Πέφτει Θύμα Ζήλιας»

(Γένεση 37:3, 4) 3 Ο Ισραήλ αγαπούσε τον Ιωσήφ περισσότερο από όλους τους άλλους γιους του επειδή ήταν ο γιος των γηρατειών του, και είχε ζητήσει να φτιάξουν για αυτόν έναν εκλεκτό χιτώνα. 4 Όταν οι αδελφοί του είδαν ότι ο πατέρας τους αγαπούσε εκείνον περισσότερο από όλους τους, άρχισαν να τον μισούν και δεν μπορούσαν να του μιλούν ειρηνικά.

***w14* 1/8 12, 13**
«Ακούστε, σας Παρακαλώ, Αυτό το Όνειρο»

Η Γραφή απαντάει: «Όταν οι αδελφοί του είδαν ότι ο πατέρας τους αγαπούσε εκείνον περισσότερο από όλους τους αδελφούς του, άρχισαν να τον μισούν και δεν μπορούσαν να του μιλούν ειρηνικά». (Γένεση 37:4) Ίσως καταλαβαίνουμε γιατί ζήλευαν, αλλά το ότι υπέκυψαν σε αυτό το δηλητηριώδες συναίσθημα ήταν άσοφο. (Παροιμίες 14:30· 27:4) Νιώσατε ποτέ μεγάλο φθόνο όταν έδωσαν σε κάποιον προσοχή ή τιμή που θέλατε για τον εαυτό σας; Να θυμάστε τους αδελφούς του Ιωσήφ. Η ζήλια τούς οδήγησε σε πράξεις για τις οποίες θα μετάνιωναν πικρά. Το παράδειγμά τους υπενθυμίζει στους Χριστιανούς ότι είναι πολύ σοφότερο να "χαιρόμαστε με όσους χαίρονται".—Ρωμαίους 12:15.

Το βέβαιο είναι ότι ο Ιωσήφ διαισθανόταν την εχθρότητα των αδελφών του. Μήπως, λοιπόν, έκρυβε τον πολυτελή του χιτώνα όποτε ήταν εκείνοι μπροστά; Ίσως μπήκε στον πειρασμό να κάνει κάτι τέτοιο. Θυμηθείτε, όμως, ότι ο Ιακώβ ήθελε να αποτελεί αυτός ο χιτώνας εκδήλωση εύνοιας και αγάπης. Επειδή ο Ιωσήφ δεν ήθελε να προδώσει την εμπιστοσύνη του πατέρα του, έδειχνε οσιότητα φορώντας το ένδυμα. Το παράδειγμά του μας ωφελεί. Παρότι ο δικός μας ουράνιος Πατέρας δεν είναι ποτέ προσωπολήπτης, ενίοτε ξεχωρίζει τους όσιους υπηρέτες του και τους ευνοεί. Επιπλέον, τους ζητάει να είναι διαφορετικοί από το διεφθαρμένο και ανήθικο κόσμο. Όπως το ειδικό ένδυμα του Ιωσήφ, έτσι και η διαγωγή των αληθινών Χριστιανών τους διαφοροποιεί από τον περίγυρο και μερικές φορές προκαλεί ζήλια και εχθρότητα. (1 Πέτρου 4:4) Πρέπει άραγε ο Χριστιανός να κρύβει την αληθινή του ταυτότητα ως υπηρέτης του Θεού; Όχι—ακριβώς όπως ο Ιωσήφ δεν έπρεπε να κρύβει το χιτώνα του.—Λουκάς 11:33.

(Γένεση 37:5-9) 5 Αργότερα ο Ιωσήφ είδε ένα όνειρο και το είπε στους αδελφούς του, και αυτοί βρήκαν έναν επιπλέον λόγο για να τον μισούν. 6 Τους είπε: «Ακούστε, σας παρακαλώ, αυτό το όνειρο που είδα. 7 Εκεί που δέναμε δεμάτια στη μέση του αγρού, το δεμάτι μου σηκώθηκε και στάθηκε όρθιο, και τα δικά σας δεμάτια έκαναν κύκλο και το προσκύνησαν». 8 Και οι αδελφοί του τού είπαν: «Μήπως θέλεις να γίνεις βασιλιάς μας και να μας εξουσιάσεις;» Βρήκαν λοιπόν άλλον έναν λόγο για να τον μισούν, δηλαδή τα όνειρά του και αυτά που είπε. 9 Έπειτα εκείνος είδε ένα ακόμη όνειρο και το αφηγήθηκε στους αδελφούς του: «Είδα πάλι ένα όνειρο. Αυτή τη φορά με προσκυνούσαν ο ήλιος, η σελήνη και 11 άστρα».

(Γένεση 37:11) Και οι αδελφοί του άρχισαν να τον ζηλεύουν, αλλά ο πατέρας του κράτησε αυτόν τον λόγο στο μυαλό του.

***w14* 1/8 σ. 13 ¶2-4**
«Ακούστε, σας Παρακαλώ, Αυτό το Όνειρο»

Τα όνειρα προέρχονταν από τον Ιεχωβά Θεό. Ήταν προφητικά, και ο Θεός ήθελε να μεταφέρει ο Ιωσήφ το άγγελμά τους. Κατά μία έννοια, ο Ιωσήφ έπρεπε να κάνει ό,τι έκαναν όλοι οι μεταγενέστεροι προφήτες όταν διαμήνυαν τα αγγέλματα και τις κρίσεις του Θεού στον παραστρατημένο λαό Του.

Ο Ιωσήφ είπε με διακριτικότητα στους αδελφούς του: «Ακούστε, σας παρακαλώ, αυτό το όνειρο

που ονειρεύτηκα». Οι αδελφοί του κατάλαβαν το όνειρο, και δεν τους άρεσε καθόλου. Γι' αυτό, απάντησαν: «Πρόκειται στ' αλήθεια να γίνεις βασιλιάς μας; ή Πρόκειται στ' αλήθεια να μας εξουσιάσεις;» Η αφήγηση συνεχίζει: «Βρήκαν, λοιπόν, καινούριο λόγο να τον μισούν για τα όνειρά του και για τα λόγια του». Όταν ο Ιωσήφ περιέγραψε το δεύτερο όνειρο στον πατέρα του καθώς και στους αδελφούς του, η αντίδραση δεν ήταν πολύ καλύτερη. Διαβάζουμε: «Ο πατέρας του άρχισε να τον επιπλήττει και να του λέει: "Τι σημαίνει αυτό το όνειρο που ονειρεύτηκες; Μήπως εγώ και η μητέρα σου και οι αδελφοί σου πρόκειται στ' αλήθεια να έρθουμε και να σε προσκυνήσουμε μέχρις εδάφους;"» Ωστόσο, το ζήτημα συνέχισε να απασχολεί τον Ιακώβ. Μήπως επικοινωνούσε ο Ιεχωβά με το αγόρι;—Γένεση 37:6, 8, 10, 11.

Ο Ιωσήφ δεν ήταν ούτε ο πρώτος ούτε ο τελευταίος υπηρέτης του Ιεχωβά από τον οποίο ζητήθηκε να μεταδώσει ένα αντιδημοφιλές προφητικό άγγελμα που ίσως προκαλούσε ακόμη και διωγμό. Ο Ιησούς, ο μεγαλύτερος αυτών των αγγελιοφόρων, είπε στους ακολούθους του: «Αν επέφεραν διωγμό σε εμένα, και σε εσάς θα επιφέρουν διωγμό». (Ιωάννης 15:20) Οι Χριστιανοί κάθε ηλικίας μαθαίνουν πολλά από την πίστη και το θάρρος του νεαρού Ιωσήφ.

(Γένεση 37:23, 24) [23] Μόλις λοιπόν ο Ιωσήφ έφτασε στους αδελφούς του, αυτοί του έβγαλαν τον χιτώνα του, τον εκλεκτό χιτώνα που φορούσε, [24] και πήραν τον Ιωσήφ και τον έριξαν στον νερόλακκο. Εκείνον τον καιρό ο λάκκος ήταν άδειος· δεν είχε νερό.

(Γένεση 37:28) Και την ώρα που περνούσαν από εκεί οι Μαδιανίτες έμποροι, έβγαλαν τον Ιωσήφ από τον νερόλακκο και τον πούλησαν στους Ισμαηλίτες για 20 κομμάτια ασήμι. Εκείνοι έφεραν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Γένεση 36:1) Αυτή είναι η ιστορία του Ησαύ, δηλαδή του Εδώμ.

***it*-1 σ. 856 ¶5**
Εδώμ

(Εδώμ) [Κόκκινος], **ΕΔΩΜΙΤΕΣ** (Εδωμίτες).

Εδώμ ήταν το δευτερεύον όνομα, ή αλλιώς το παρωνύμιο, που δόθηκε στον Ησαύ, το δίδυμο αδελφό του Ιακώβ. (Γε 36:1) Εφαρμόστηκε σε αυτόν επειδή πούλησε τα πρωτοτόκιά του για ένα ***κόκκινο*** βραστό φαγητό. (Γε 25:30-34) Κατά σύμπτωση, ο Ησαύ ήταν πολύ κόκκινος όταν γεννήθηκε (Γε 25:25), ενώ ένα παρόμοιο χρώμα κυριαρχούσε και σε ορισμένα μέρη της γης στην οποία κατοίκησαν αργότερα ο ίδιος και οι απόγονοί του.

(Γένεση 37:29-32) [29] Αργότερα, όταν ο Ρουβήν επέστρεψε στον νερόλακκο και είδε ότι ο Ιωσήφ δεν βρισκόταν εκεί, έσκισε τα ρούχα του. [30] Μόλις επέστρεψε στους αδελφούς του, αναφώνησε: «Πάει το παιδί! Και τώρα, τι θα κάνω εγώ;» [31] Πήραν λοιπόν τον χιτώνα του Ιωσήφ, έσφαξαν έναν τράγο και βούτηξαν τον χιτώνα στο αίμα. [32] Έπειτα έστειλαν τον εκλεκτό χιτώνα στον πατέρα τους και είπαν: «Βρήκαμε αυτόν εδώ τον χιτώνα. Σε παρακαλούμε, δες τον προσεκτικά μήπως είναι του γιου σου».

***it*-2 σ. 1223 ¶4, 5**
Φύλαξη

Όταν κάποιος βοσκός συμφωνούσε να φυλάξει ένα κοπάδι προβάτων ή βοοειδών, στην ουσία αποδεχόταν τη νομική ευθύνη την οποία συνεπαγόταν η φύλαξη αυτών των ζώων. Εγγυόταν στον ιδιοκτήτη ότι θα έδινε τροφή στα ζώα και θα τα προστάτευε από κλοπή, ειδάλλως θα έπρεπε να καταβάλει αποζημίωση. Ωστόσο, η ευθύνη του δεν ήταν απόλυτη, διότι ο παραπάνω νόμος απάλλασσε το φύλακα από ενοχή σε περίπτωση που συνέβαινε κάτι πέραν του λογικού ανθρώπινου ελέγχου, όπως μια επίθεση από θηρία. Προκειμένου, όμως, να απαλλαχτεί από την ευθύνη της φύλαξης, ήταν υποχρεωμένος να παρουσιάσει αποδείξεις στον ιδιοκτήτη, όπως για παράδειγμα το κατασπαραγμένο κουφάρι του ζώου. Αφού ο ιδιοκτήτης θα εξέταζε αυτές

τις αποδείξεις, υποχρεούνταν να αθωώσει το φύλακα.

Η ίδια αρχή εφαρμοζόταν γενικά σε κάθε περιουσιακό στοιχείο που είχε ανατεθεί για φύλαξη, ακόμη και στις οικογενειακές σχέσεις. Για παράδειγμα, ο μεγαλύτερος αδελφός θεωρούνταν ο νόμιμος κηδεμόνας των νεότερων αδελφών του. Συνεπώς, μπορούμε να κατανοήσουμε την ανησυχία που είχε ο Ρουβήν, ως ο μεγαλύτερος γιος, για τη ζωή του Ιωσήφ, όπως καταγράφεται στα εδάφια Γένεση 37:18-30, όταν οι άλλοι αδελφοί σκέφτηκαν να τον σκοτώσουν. «Είπε . . . : "Ας μη χτυπήσουμε θανάσιμα την ψυχή του". . . . "Μη χύσετε αίμα. . . . μην απλώσετε χέρι πάνω του". Σκοπός του ήταν να τον ελευθερώσει από το χέρι τους για να τον επιστρέψει στον πατέρα του». Όταν μάλιστα ο Ρουβήν διαπίστωσε ότι ο Ιωσήφ έλειπε, η ανησυχία του έγινε τόσο έντονη ώστε «έσκισε τα ενδύματά του» και αναφώνησε: «Πάει το παιδί! Και εγώ—πού να πάω εγώ;» Γνώριζε ότι θα μπορούσε να θεωρηθεί υπόλογος για την απώλεια του Ιωσήφ. Για να αποφύγουν την ευθύνη, τα αδέλφια κατασκεύασαν με πανουργία ένα στοιχείο που υποδείκνυε ότι ο Ιωσήφ είχε σκοτωθεί από θηρίο. Αυτό το έκαναν διαποτίζοντας το ριγωτό ένδυμα του Ιωσήφ με αίμα τράγου. Έπειτα παρέδωσαν το στοιχείο αυτό στον Ιακώβ, τον πατέρα και πατριαρχικό κριτή τους, ο οποίος απάλλαξε τον Ρουβήν από κάθε ευθύνη επειδή συμπέρανε, βάσει του διαποτισμένου με αίμα ενδύματος του Ιωσήφ που είχαν παρουσιάσει οι αδελφοί του ως στοιχείο, ότι ο Ιωσήφ είχε σκοτωθεί.—Γε 37:31-33.

11-17 ΜΑΪΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΓΕΝΕΣΗ 38, 39

«Ο Ιεχωβά Δεν Εγκατέλειψε Ποτέ τον Ιωσήφ»

(Γένεση 39:1) Ο δε Ιωσήφ οδηγήθηκε κάτω στην Αίγυπτο, και κάποιος Αιγύπτιος που ονομαζόταν Πετεφρής, αυλικός του Φαραώ και αρχηγός της σωματοφυλακής, τον αγόρασε από τους Ισμαηλίτες που τον είχαν φέρει εκεί.

***w14* 1/11 σ. 12 ¶4, 5**
"Πώς να Διαπράξω Αυτό το Μεγάλο Κακό;"

«Όσο για τον Ιωσήφ, αυτόν τον κατέβασαν στην Αίγυπτο, και ο Πετεφρής, ένας αυλικός του Φαραώ, ο αρχηγός της σωματοφυλακής, ένας Αιγύπτιος, τον αγόρασε από τα χέρια των Ισμαηλιτών που τον είχαν κατεβάσει εκεί». (Γένεση 39:1) Με αυτά τα λίγα λόγια, η Γραφική αφήγηση μας βοηθάει να φανταστούμε πόσο ταπεινωμένος ένιωθε αυτός ο νεαρός καθώς τον πουλούσαν ξανά. Ήταν απλώς αντικείμενο αγοραπωλησίας! Ας οραματιστούμε τον Ιωσήφ να ακολουθεί τον καινούριο του κύριο, έναν Αιγύπτιο αυλικό, μέσα από πολύβουους δρόμους γεμάτους παζάρια, καθ' οδόν προς το καινούριο του σπίτι.

Πόσο διέφερε αυτό το σπίτι από το δικό του! Ο Ιωσήφ είχε μεγαλώσει σε νομαδική οικογένεια που κατοικούσε σε σκηνές και μετακινούνταν συνεχώς βόσκοντας τα ποίμνιά της. Εδώ, οι πλούσιοι Αιγύπτιοι, όπως ο Πετεφρής, ζούσαν σε καλόγουστα, ζωηρόχρωμα σπίτια. Σύμφωνα με τους αρχαιολόγους, στους αρχαίους Αιγυπτίους άρεσαν οι θαλεροί, περιτειχισμένοι κήποι με σκιερά δέντρα και ήσυχες λιμνούλες, όπου φύτευαν παπύρους, νούφαρα και άλλα υδρόβια φυτά. Ορισμένα σπίτια περιβάλλονταν από μεγάλους κήπους και είχαν σκεπαστές βεράντες ώστε να απολαμβάνουν οι ένοικοι το δροσερό αεράκι, ψηλά παράθυρα για εξαερισμό, καθώς και πολλά δωμάτια, μεταξύ αυτών μια ευρύχωρη τραπεζαρία και χώρους για τους υπηρέτες.

(Γένεση 39:12-14) **12** Τότε εκείνη τον άρπαξε από το ρούχο του και είπε: «Πλάγιασε μαζί μου!» Αλλά αυτός άφησε το ρούχο του στο χέρι της και έφυγε γρήγορα από εκεί. **13** Μόλις εκείνη είδε ότι είχε αφήσει το ρούχο του στο χέρι της και είχε φύγει, **14** άρχισε να φωνάζει στους ανθρώπους του σπιτιού της και να τους λέει: «Δείτε! Μας έφερε αυτόν τον Εβραίο για να μας κάνει περίγελο. Ήρθε σε εμένα για να πλαγιάσει μαζί μου, αλλά εγώ άρχισα να φωνάζω με όλη μου τη δύναμη.

(Γένεση 39:20) Έτσι λοιπόν, ο κύριος του Ιωσήφ τον πήρε και τον παρέδωσε στη φυλακή, το μέρος όπου κρατούνταν οι φυλακισμένοι του βασιλιά, και αυτός παρέμενε εκεί.

***w14* 1/11 14, 15**
"Πώς να Διαπράξω Αυτό το Μεγάλο Κακό;"

Δεν γνωρίζουμε πολλά για το πώς ήταν τότε οι αιγυπτιακές φυλακές. Οι αρχαιολόγοι έχουν βρει ερείπια από τέτοια μέρη—μεγάλα κτίρια σαν φρούρια, με κελιά και μπουντρούμια. Ο Ιωσήφ περιέγραψε μετέπειτα τη φυλακή με μια λέξη η οποία κυριολεκτικά σημαίνει "λάκκος", πράγμα που φέρνει στο μυαλό ένα ανήλιαγο, άθλιο μέρος. (Γένεση 40:15, Μετάφραση του Βάμβα) Στο βιβλίο των Ψαλμών μαθαίνουμε ότι ο Ιωσήφ υπέστη περαιτέρω βασανιστήρια: "Σε αλυσίδες έσφιξαν τα πόδια του και του πέρασαν σιδερένιο περιλαίμιο". (Ψαλμός 105:17, 18, Η Αγία Γραφή, Μετάφραση από τα Πρωτότυπα Κείμενα) Μερικές φορές, οι Αιγύπτιοι έδεναν τους φυλακισμένους πισθάγκωνα ή τους φορούσαν σιδερένια περιλαίμια. Πόσο πρέπει να υπέφερε ο Ιωσήφ από αυτή την κακομεταχείριση—και μάλιστα χωρίς να την αξίζει!

Επιπλέον, αυτή η δυσάρεστη κατάσταση δεν κράτησε λίγο. Σύμφωνα με την αφήγηση, ο Ιωσήφ «παρέμενε εκεί, στη φυλακή». Πέρασε χρόνια σε εκείνο το φρικτό μέρος! Και δεν ήξερε καν αν θα αποφυλακιζόταν ποτέ. Μετά το πρώτο σοκ, ο χρόνος κυλούσε βασανιστικά αργά—οι μέρες έγιναν εβδομάδες, και οι εβδομάδες μήνες. Πώς κατάφερε να μην απελπιστεί;

Η αφήγηση μας διαβεβαιώνει: «Ο Ιεχωβά παρέμενε με τον Ιωσήφ και του έδειχνε στοργική καλοσύνη». (Γένεση 39:21) Ούτε οι τοίχοι της φυλακής ούτε οι αλυσίδες ούτε τα ανήλιαγα μπουντρούμια μπορούν να χωρίσουν τους υπηρέτες του Ιεχωβά από τη στοργική του καλοσύνη. (Ρωμαίους 8:38, 39) Φανταζόμαστε τον Ιωσήφ να μιλάει για την οδύνη του στον αγαπητό ουράνιο Πατέρα του, ανοίγοντας την καρδιά του μέσω προσευχής, και να λαβαίνει την ειρήνη και τη γαλήνη που παρέχει μόνο «ο Θεός κάθε παρηγοριάς». (2 Κορινθίους 1:3, 4· Φιλιππησίους 4:6, 7) Τι άλλο έκανε ο Ιεχωβά για τον Ιωσήφ; Διαβάζουμε ότι φρόντισε να βρίσκει «εύνοια στα μάτια του ανώτατου αξιωματικού της φυλακής».

(Γένεση 39:21-23) 21 Αλλά ο Ιεχωβά εξακολουθούσε να είναι μαζί με τον Ιωσήφ και να του δείχνει όσια αγάπη και έκανε να κερδίσει την εύνοια του ανώτατου αξιωματικού της φυλακής. 22 Και ο ανώτατος αξιωματικός της φυλακής διόρισε τον Ιωσήφ υπεύθυνο όλων των φυλακισμένων που βρίσκονταν εκεί, και οτιδήποτε έκαναν, αυτός ήταν που φρόντιζε να γίνεται. 23 Ο ανώτατος αξιωματικός της φυλακής δεν φρόντιζε απολύτως τίποτα από όσα είχε στην ευθύνη του ο Ιωσήφ, επειδή ο Ιεχωβά ήταν μαζί με τον Ιωσήφ και ο Ιεχωβά έστεφε με επιτυχία οτιδήποτε έκανε αυτός.

***w14* 1/11 σ. 15 ¶2**
"Πώς να Διαπράξω Αυτό το Μεγάλο Κακό;"

Η αφήγηση μας διαβεβαιώνει: «Ο Ιεχωβά παρέμενε με τον Ιωσήφ και του έδειχνε στοργική καλοσύνη». (Γένεση 39:21) Ούτε οι τοίχοι της φυλακής ούτε οι αλυσίδες ούτε τα ανήλιαγα μπουντρούμια μπορούν να χωρίσουν τους υπηρέτες του Ιεχωβά από τη στοργική του καλοσύνη. (Ρωμαίους 8:38, 39) Φανταζόμαστε τον Ιωσήφ να μιλάει για την οδύνη του στον αγαπητό ουράνιο Πατέρα του, ανοίγοντας την καρδιά του μέσω προσευχής, και να λαβαίνει την ειρήνη και τη γαλήνη που παρέχει μόνο «ο Θεός κάθε παρηγοριάς». (2 Κορινθίους 1:3, 4· Φιλιππησίους 4:6, 7) Τι άλλο έκανε ο Ιεχωβά για τον Ιωσήφ; Διαβάζουμε ότι φρόντισε να βρίσκει «εύνοια στα μάτια του ανώτατου αξιωματικού της φυλακής».

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Γένεση 38:9, 10) 9 Αλλά ο Αυνάν ήξερε ότι ο απόγονος δεν θα θεωρούνταν δικός του. Έτσι λοιπόν, όταν είχε σχέσεις με τη σύζυγο του αδελφού του, άφηνε να χάνεται το σπέρμα του στη γη, ώστε να μη δώσει απόγονο στον αδελφό του. 10 Αυτό που έκανε ήταν κακό στα μάτια του Ιεχωβά, και ως αποτέλεσμα θανάτωσε και αυτόν επίσης.

***it*-1 σ. 399 ¶1**
Αυνάν

(Αυνάν) [από μια ρίζα που σημαίνει «δύναμη αναπαραγωγής· δυναμική ενέργεια»].

Δευτερότοκος γιος του Ιούδα από τη Χαναναία κόρη τού Σιουά. (Γε 38:2-4· 1Χρ 2:3) Όταν ο Ιεχωβά θανάτωσε λόγω αδικοπραγίας το μεγαλύτερο αδελφό του Αυνάν, τον Ηρ, ο οποίος πέθανε άτεκνος, ο Ιούδας είπε στον Αυνάν να κάνει ανδραδελφικό γάμο με τη Θάμαρ, τη χήρα του Ηρ. Αν γεννιόταν κάποιος γιος, αυτός δεν θα ήταν ιδρυτής της οικογένειας του Αυνάν, και η κληρονομιά του πρωτοτόκου θα περνούσε σε αυτόν, ως τον κληρονόμο του Ηρ. Αντίθετα, αν δεν ερχόταν σε ύπαρξη κάποιος κληρονόμος, ο Αυνάν θα έπαιρνε την κληρονομιά για τον εαυτό του. Όταν ο Αυνάν είχε σχέσεις με τη Θάμαρ, «άφηνε να χάνεται το σπέρμα του στη γη» αντί να το δίνει σε αυτήν. Αυτό δεν σημαίνει ότι αυνανιζόταν, διότι η αφήγηση λέει πως «όταν είχε σχέσεις με τη σύζυγο του αδελφού του», τότε έκανε να χύνεται το σπέρμα του. Προφανώς επρόκειτο για «διακεκομμένη συνουσία», κατά την οποία ο Αυνάν σκόπιμα απέτρεπε την εκσπερμάτωση μέσα στο γεννητικό αγωγό της Θάμαρ. Λόγω της ανυπακοής του προς τον πατέρα του, καθώς και της πλεονεξίας του και της αμαρτίας που διέπραξε εναντίον του θεϊκού θεσμού του γάμου—και όχι λόγω αυνανισμού—ο Αυνάν, που ήταν και ο ίδιος άτεκνος, θανατώθηκε από τον Ιεχωβά.—Γε 38:6-10· 46:12· Αρ 26:19.

(Γένεση 38:15-18) **15** Όταν την είδε ο Ιούδας, την πέρασε αμέσως για πόρνη, επειδή είχε σκεπάσει το πρόσωπό της. **16** Την πλησίασε λοιπόν ενώ εκείνη βρισκόταν δίπλα στον δρόμο και της είπε: «Άφησέ με, σε παρακαλώ, να έχω σχέσεις μαζί σου», διότι δεν ήξερε ότι ήταν η νύφη του. Ωστόσο, εκείνη είπε: «Τι θα μου δώσεις για να έχεις σχέσεις μαζί μου;» **17** Αυτός απάντησε: «Θα σου στείλω ένα κατσικάκι από το κοπάδι μου». Εκείνη όμως είπε: «Θα μου δώσεις κάποια εγγύηση μέχρι να το στείλεις;» **18** Αυτός συνέχισε: «Τι εγγύηση να σου δώσω;» Και εκείνη είπε: «Το σφραγιδοφόρο δαχτυλίδι σου και το κορδόνι σου και το ραβδί που έχεις στο χέρι σου». Τότε της τα έδωσε και είχε σχέσεις μαζί της, και εκείνη έμεινε έγκυος από αυτόν.

***w04* 15/1 σ. 30 ¶4, 5**
Ερωτήσεις από Αναγνώστες

Ο Ιούδας ενήργησε εσφαλμένα όσον αφορά το ότι δεν έδωσε τη Θάμαρ στο γιο του τον Σηλά όπως υποσχέθηκε. Είχε επίσης σχέσεις με μια γυναίκα την οποία εξέλαβε ως ιερόδουλη. Αυτό συγκρουόταν με το σκοπό του Θεού, που ήταν το να έχει κάποιος σεξουαλικές σχέσεις μόνο εντός της γαμήλιας διευθέτησης. (Γένεση 2:24) Στην πραγματικότητα, όμως, ο Ιούδας δεν είχε σχέσεις με πόρνη. Τουναντίον, πήρε εν αγνοία του τη θέση του γιου του τού Σηλά κάνοντας ανδραδελφικό γάμο, και απέκτησε έτσι νόμιμους απογόνους.

Όσο για τη Θάμαρ, η πορεία της δεν ήταν ανήθικη. Οι δίδυμοι γιοι της δεν θεωρήθηκαν καρπός πορνείας. Όταν ο Βοόζ από τη Βηθλεέμ πήρε τη Μωαβίτισσα Ρουθ με ανδραδελφικό γάμο, οι πρεσβύτεροι της Βηθλεέμ μίλησαν ευνοϊκά για το γιο της Θάμαρ τον Φαρές, λέγοντας στον Βοόζ: «Είθε ο οίκος σου να γίνει σαν τον οίκο του Φαρές, τον οποίο γέννησε η Θάμαρ στον Ιούδα, μέσω των απογόνων που θα σου δώσει ο Ιεχωβά από αυτή την κοπέλα». (Ρουθ 4:12) Ο Φαρές συγκαταλέγεται επίσης στους προγόνους του Ιησού Χριστού. —Ματθαίος 1:1-3· Λουκάς 3:23-33.

18-24 ΜΑΪΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΓΕΝΕΣΗ 40, 41

«Ο Ιεχωβά Ελευθερώνει τον Ιωσήφ»

(Γένεση 41:9-13) **9** Τότε ο αρχιοινοχόος μίλησε στον Φαραώ, λέγοντας: «Σου εξομολογούμαι τις αμαρτίες μου σήμερα. **10** Ο Φαραώ ήταν αγανακτισμένος με τους υπηρέτες του. Γι’ αυτό, με έβαλε στο δεσμωτήριο που υπήρχε στην κατοικία του αρχηγού της σωματοφυλακής, εμένα και τον αρχιαρτοποιό. **11** Έπειτα είδαμε και οι δύο κάποιο όνειρο την ίδια νύχτα. Το

κάθε όνειρο είχε τη δική του ερμηνεία. 12 Και υπήρχε μαζί μας εκεί κάποιος νεαρός Εβραίος, υπηρέτης του αρχηγού της σωματοφυλακής. Όταν του αφηγηθήκαμε τα όνειρα, έδωσε στον καθέναν την ερμηνεία του ονείρου του. 13 Συνέβη ό,τι ακριβώς έλεγε η ερμηνεία που μας είχε δώσει. Εγώ αποκαταστάθηκα στο αξίωμά μου, ενώ τον άλλον τον κρέμασαν».

***w15* 1/2 σ. 14 ¶4, 5**
«Δεν Ανήκουν οι Ερμηνείες στον Θεό;»

Μπορεί ο οινοχόος να ξέχασε τον Ιωσήφ, αλλά ο Ιεχωβά δεν τον ξέχασε ποτέ. Ένα βράδυ έστειλε στον Φαραώ δύο όνειρα που χαράχτηκαν στη διάνοιά του. Στο πρώτο, ο βασιλιάς είδε εφτά παχιές αγελάδες με ωραία εμφάνιση να ανεβαίνουν από τον Νείλο Ποταμό, τις οποίες ακολούθησαν εφτά άσχημες, αδύνατες αγελάδες. Οι αδύνατες αγελάδες καταβρόχθισαν τις παχιές. Αργότερα, ο Φαραώ είδε εφτά μεστά στάχυα που ανέβαιναν από ένα στέλεχος. Έπειτα, όμως, ανέβηκαν άλλα εφτά στάχυα, ξεραμένα από τον άνεμο και καχεκτικά, και καταβρόχθισαν τα μεστά στάχυα. Το πρωί ο Φαραώ ξύπνησε πολύ ταραγμένος από τα όνειρα που είχε δει. Κάλεσε, λοιπόν, όλους τους σοφούς και τους μάγους ιερείς για να τα ερμηνεύσουν. Κανένας δεν τα κατάφερε. (Γένεση 41: 1-8) Δεν γνωρίζουμε αν αυτό σημαίνει ότι έμειναν σιωπηλοί ή ότι επινόησαν διάφορες αντικρουόμενες ερμηνείες. Ό,τι και αν συνέβη, ο Φαραώ απογοητεύτηκε—και έψαχνε απεγνωσμένα απάντηση στο μυστήριο.

Επιτέλους, ο οινοχόος θυμήθηκε τον Ιωσήφ! Ένιωσε τύψεις και μίλησε στον Φαραώ για εκείνον τον εξαίρετο νεαρό στη φυλακή ο οποίος πριν από δύο χρόνια είχε ερμηνεύσει σωστά τόσο το δικό του όνειρο όσο και του αρτοποιού. Αμέσως, ο Φαραώ κάλεσε τον Ιωσήφ να έρθει από τη φυλακή. —Γένεση 41:9-13.

(Γένεση 41:16) Τότε ο Ιωσήφ απάντησε στον Φαραώ: «Ας μη γίνεται λόγος για εμένα! Ο Θεός θα μιλήσει για την ευημερία του Φαραώ».

(Γένεση 41:29-32) 29 »Έρχονται εφτά χρόνια μεγάλης αφθονίας σε όλη τη γη της Αιγύπτου. 30 Έπειτα από αυτά όμως, θα έρθουν οπωσδήποτε εφτά χρόνια πείνας και όλη η αφθονία στη γη της Αιγύπτου θα ξεχαστεί και η πείνα θα εξαντλήσει τη γη. 31 Και κανείς δεν θα θυμάται την προηγούμενη αφθονία, επειδή η πείνα που θα ακολουθήσει θα είναι πολύ μεγάλη. 32 Το όνειρο δόθηκε στον Φαραώ δύο φορές επειδή αυτό το ζήτημα είναι εδραιωμένο από τον αληθινό Θεό, και ο αληθινός Θεός θα το πραγματοποιήσει σύντομα.

***w15* 1/2 σ. 14 ¶7**
«Δεν Ανήκουν οι Ερμηνείες στον Θεό;»

Ο Ιεχωβά αγαπάει τους ταπεινούς, πιστούς ανθρώπους, γι' αυτό δεν είναι άξιο απορίας που έδωσε στον Ιωσήφ την απάντηση που είχε διαφύγει από τους σοφούς και τους ιερείς. Ο Ιωσήφ εξήγησε ότι και τα δύο όνειρα του Φαραώ είχαν την ίδια σημασία. Η επανάληψη του μηνύματος από τον Ιεχωβά σήμαινε ότι το ζήτημα ήταν «εδραιωμένο»—απολύτως βέβαιο ότι θα εκπληρωθεί. Οι παχιές αγελάδες και τα υγιή στάχυα συμβόλιζαν εφτά χρόνια αφθονίας για την Αίγυπτο, ενώ οι ισχνές αγελάδες και τα καχεκτικά στάχυα εξεικόνιζαν εφτά χρόνια πείνας η οποία θα ακολουθούσε τα χρόνια της αφθονίας. Αυτή η πείνα θα καταβρόχθιζε την αφθονία του τόπου.—Γένεση 41:25-32.

(Γένεση 41:38-40) 38 Είπε λοιπόν ο Φαραώ στους υπηρέτες του: «Μπορεί να βρεθεί άλλος άντρας σαν αυτόν, στον οποίο είναι το πνεύμα του Θεού;» 39 Έπειτα ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: «Εφόσον ο Θεός σε έκανε να τα γνωρίζεις όλα αυτά, δεν υπάρχει κανείς που να έχει τέτοια φρόνηση και σοφία όση εσύ. 40 Εσύ προσωπικά θα είσαι υπεύθυνος για το σπιτικό μου, και όλος ο λαός μου θα σε υπακούει απόλυτα. Μόνο ως προς το βασιλικό αξίωμα θα είμαι μεγαλύτερος από εσένα».

***w15* 1/2 σ. 15 ¶3**
«Δεν Ανήκουν οι Ερμηνείες στον Θεό;»

Ο Φαραώ κράτησε το λόγο του. Σύντομα, ο Ιωσήφ φορούσε εκλεκτά λινά ενδύματα. Ο Φαραώ

τού έδωσε ένα χρυσό περιδέραιο, ένα σφραγιδοφόρο δαχτυλίδι, ένα βασιλικό άρμα και πλήρη εξουσία να ταξιδεύει σε όλη τη χώρα για να θέσει σε εφαρμογή το σχέδιό του. (Γένεση 41:42-44) Μέσα σε μία μέρα, λοιπόν, ο Ιωσήφ βρέθηκε από τη φυλακή στο παλάτι. Ξύπνησε ως ένας τιποτένιος κατάδικος, και το ίδιο βράδυ κοιμήθηκε ως ο δεύτερος άρχοντας μετά τον Φαραώ. Πόσο ξεκάθαρα φάνηκε ότι η πίστη του Ιωσήφ στον Ιεχωβά είχε δικαιωθεί! Ο Ιεχωβά έβλεπε όλες τις αδικίες που είχε υποστεί ο υπηρέτης του στην πάροδο των ετών. Τακτοποίησε αυτά τα ζητήματα ακριβώς την κατάλληλη στιγμή και με τον πιο κατάλληλο τρόπο. Ο Ιεχωβά είχε κατά νου, όχι μόνο να διορθώσει τα λάθη που έγιναν σε βάρος του Ιωσήφ, αλλά επίσης να προφυλάξει το μελλοντικό έθνος του Ισραήλ. Θα δούμε πώς το έκανε αυτό σε ένα προσεχές άρθρο της σειράς.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Γένεση 41:14) Έτσι λοιπόν, ο Φαραώ έστειλε να καλέσουν τον Ιωσήφ, και τον έφεραν γρήγορα από τη φυλακή. Αυτός ξυρίστηκε, άλλαξε ρούχα και πήγε στον Φαραώ.

***w15* 1/11 σ. 9 ¶1-3**
Το Γνωρίζατε;

Γιατί ξυρίστηκε ο Ιωσήφ προτού εμφανιστεί στον Φαραώ;
Σύμφωνα με την αφήγηση της Γένεσης, ο Φαραώ διέταξε να φέρουν γρήγορα μπροστά του τον Εβραίο κρατούμενο Ιωσήφ για να ερμηνεύσει τα όνειρα που τον είχαν αναστατώσει. Μέχρι τότε, ο Ιωσήφ ήταν ήδη φυλακισμένος αρκετά χρόνια. Παρότι το κάλεσμα του Φαραώ ήταν επείγον, ο Ιωσήφ δαπάνησε χρόνο για να ξυριστεί. (Γένεση 39:20-23· 41:1, 14) Το ότι ο συγγραφέας αναφέρει ακόμα και αυτή τη φαινομενικά ασήμαντη λεπτομέρεια δείχνει ότι γνώριζε τα αιγυπτιακά έθιμα.

Η γενειάδα ήταν κάτι το συνηθισμένο σε πολλά αρχαία έθνη, περιλαμβανομένων των Εβραίων. Αντίθετα, «οι αρχαίοι Αιγύπτιοι ήταν το μοναδικό έθνος της Ανατολής που αρνούνταν τη γενειάδα», λέει η *Εγκυκλοπαίδεια Βιβλικής, Θεολογικής και Εκκλησιαστικής Φιλολογίας* (*Cyclopedia of Biblical, Theological, and Ecclesiastical Literature*) των Μακ Κλίντοκ και Στρονγκ.

Ξύριζαν μόνο τη γενειάδα; Το περιοδικό Επιθεώρηση Βιβλικής Αρχαιολογίας (Biblical Archaeology Review) λέει ότι κάποια αιγυπτιακά τελετουργικά έθιμα απαιτούσαν από όποιον εμφανιζόταν μπροστά στον Φαραώ να προετοιμάζεται σαν να έμπαινε σε ναό. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο Ιωσήφ θα έπρεπε να ξυρίσει όλο το κεφάλι και το σώμα του.

(Γένεση 41:33) »Τώρα λοιπόν, ας ψάξει ο Φαραώ να βρει έναν άντρα με φρόνηση και σοφία και ας τον τοποθετήσει υπεύθυνο στη γη της Αιγύπτου.

***w09* 15/11 σ. 28 ¶14**
Ας Εκδηλώνουμε Καλούς Τρόπους ως Διάκονοι του Θεού

14 Οι θεοσεβείς γονείς στους Βιβλικούς χρόνους φρόντιζαν ώστε τα παιδιά τους να μαθαίνουν βασικούς κανόνες ευγένειας στο σπίτι. Προσέξτε τον κόσμιο τρόπο με τον οποίο μιλούν μεταξύ τους ο Αβραάμ και ο γιος του ο Ισαάκ στο εδάφιο Γένεση 22:7. Και στην περίπτωση του Ιωσήφ επίσης είναι φανερή η καλή εκπαίδευση που έλαβε από τους γονείς του. Όταν βρισκόταν στη φυλακή, συμπεριφερόταν ευγενικά ακόμη και στους συγκρατουμένους του. (Γέν. 40:8, 14) Τα λόγια του προς τον Φαραώ δείχνουν ότι είχε μάθει πώς έπρεπε να απευθύνεται σε ένα υψηλά ιστάμενο πρόσωπο.—Γέν. 41:16, 33, 34.

25-31 ΜΑΪΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΓΕΝΕΣΗ 42, 43

«Ο Ιωσήφ Εκδηλώνει Μεγάλη Εγκράτεια»

(Γένεση 42:5-7) **5** Και έτσι οι γιοι του Ισραήλ ήρθαν μαζί με τους άλλους που έρχονταν να αγοράσουν τρόφιμα, επειδή η πείνα είχε φτάσει και στη γη Χαναάν. **6** Ο Ιωσήφ ήταν αυτός που κυβερνούσε την Αίγυπτο και που πουλούσε σιτηρά σε όλους τους ανθρώπους της

γης. Γι' αυτό, οι αδελφοί του Ιωσήφ ήρθαν και τον προσκύνησαν με τα πρόσωπά τους μέχρις εδάφους. **7** Όταν ο Ιωσήφ είδε τους αδελφούς του, τους αναγνώρισε αμέσως, αλλά κράτησε την ταυτότητά του κρυφή από αυτούς. Τους μίλησε λοιπόν με σκληρότητα και είπε: «Από πού ήρθατε;» Εκείνοι απάντησαν: «Από τη γη Χαναάν για να αγοράσουμε τρόφιμα».

***w15* 1/5 σ. 13 ¶5**
«Μήπως Είμαι Εγώ στη Θέση του Θεού;»

Τι έγινε όμως με τον Ιωσήφ; Εκείνος αναγνώρισε τα αδέλφια του από την πρώτη στιγμή! Και όχι μόνο αυτό. Όταν τους είδε να τον προσκυνούν, η σκέψη του πήγε πίσω στα παιδικά του χρόνια. Η αφήγηση μας λέει ότι «αμέσως ο Ιωσήφ θυμήθηκε τα όνειρα» που του είχε στείλει ο Ιεχωβά όταν ήταν μικρός, όνειρα που προέλεγαν έναν καιρό κατά τον οποίο οι αδελφοί του θα τον προσκυνούσαν—αυτό ακριβώς που έκαναν τώρα! (Γένεση 37:2, 5-9· 42:7, 9) Πώς θα αντιδρούσε ο Ιωσήφ; Θα τους αγκάλιαζε; Θα έπαιρνε εκδίκηση;

***w15* 1/5 σ. 14 ¶1**
«Μήπως Είμαι Εγώ στη Θέση του Θεού;»

Το πιθανότερο είναι ότι δεν θα βρεθείτε ποτέ σε αυτή την ασυνήθιστη θέση. Ωστόσο, οι προστριβές και οι διαιρέσεις μέσα στην οικογένεια είναι συχνές στον σημερινό κόσμο. Όταν αντιμετωπίζουμε τέτοιες δυσκολίες, ίσως τείνουμε απλώς να ακολουθούμε την καρδιά μας και να ενεργούμε βάσει των ατελών μας παρορμήσεων. Είναι πολύ πιο σοφό να μιμούμαστε τον Ιωσήφ και να προσπαθούμε να διακρίνουμε πώς θέλει ο Θεός να χειριζόμαστε τα ζητήματα. (Παροιμίες 14:12) Να θυμάστε ότι το να κάνουμε ειρήνη με τα μέλη της οικογένειάς μας είναι σημαντικό, αλλά η ειρήνη με τον Ιεχωβά και τον Γιο του είναι ακόμη πιο ζωτική.—Ματθαίος 10:37.

(Γένεση 42:14-17) **14** Ωστόσο, ο Ιωσήφ τούς είπε: «Συμβαίνει αυτό που σας είπα—"Είστε κατάσκοποι!" **15** Με αυτό θα δοκιμαστείτε: Όσο βέβαιο είναι ότι ζει ο Φαραώ, δεν πρόκειται να φύγετε από αυτόν τον τόπο αν δεν έρθει εδώ ο νεότερος αδελφός σας. **16** Στείλτε έναν από εσάς να φέρει τον αδελφό σας ενώ εσείς θα είστε δέσμιοι. Με αυτόν τον τρόπο θα δοκιμαστούν τα λόγια σας για να φανεί αν λέτε την αλήθεια. Και αν όχι, τότε, όσο βέβαιο είναι ότι ζει ο Φαραώ, είστε κατάσκοποι». **17** Και τους έθεσε όλους υπό κράτηση τρεις ημέρες.

***w15* 1/5 σ. 14 ¶2**
«Μήπως Είμαι Εγώ στη Θέση του Θεού;»

Ο Ιωσήφ υπέβαλε τα αδέλφια του σε μια σειρά από δοκιμασίες με σκοπό να αποκαλύψει τι είχαν στην καρδιά τους. Άρχισε μιλώντας τους σκληρά, μέσω διερμηνέα, και κατηγορώντας τους ότι ήταν ξένοι κατάσκοποι. Για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους, του είπαν για την οικογένειά τους —αναφέροντας και το σημαντικό γεγονός ότι είχαν έναν μικρότερο αδελφό στο σπίτι. Ο Ιωσήφ προσπάθησε να κρύψει τον ενθουσιασμό του. Ήταν πράγματι ζωντανός ο μικρός του αδελφός; Τώρα, ο Ιωσήφ ήξερε πώς να συνεχίσει, και είπε: «Με αυτό θα δοκιμαστείτε» και κατόπιν πρόσθεσε ότι έπρεπε να δει εκείνον τον μικρότερο αδελφό. Τελικά, τους άφησε να επιστρέψουν στο σπίτι για να φέρουν τον μικρότερο αδελφό τους, με τον όρο ότι ένας από όλους θα δεχόταν να μείνει πίσω ως όμηρος.—Γένεση 42:9-20.

(Γένεση 42:21, 22) **21** Και έλεγαν μεταξύ τους: «Σίγουρα τιμωρούμαστε για αυτό που κάναμε στον αδελφό μας, επειδή βλέπαμε τη στενοχώρια του όταν μας ικέτευε να δείξουμε συμπόνια, αλλά δεν ακούγαμε. Να γιατί ήρθε πάνω μας αυτή η στενοχώρια». **22** Τότε ο Ρουβήν τούς απάντησε: «Δεν σας έλεγα εγώ: "Μην αμαρτήσετε εναντίον του παιδιού" αλλά εσείς δεν ακούγατε; Τώρα το αίμα του ζητείται πίσω».

***it*-1 σ. 1394 ¶3**
Ιωσήφ

Ενόψει αυτών των εξελίξεων, οι ετεροθαλείς αδελφοί του Ιωσήφ άρχισαν να αισθάνονται πάνω τους τη θεϊκή ανταπόδοση για το γεγονός ότι πριν από χρόνια τον είχαν πουλήσει ως δούλο. Μπροστά στον αδελφό τους, τον οποίο δεν είχαν αναγνωρίσει ακόμη, συζήτησαν για την ενοχή τους. Ακούγοντας τα λόγια τους τα οποία

αντανακλούσαν μετάνοια, ο Ιωσήφ συγκινήθηκε τόσο πολύ ώστε αναγκάστηκε να φύγει από μπροστά τους για να κλάψει. Όταν επέστρεψε, έβαλε να δέσουν τον Συμεών ώσπου να ξαναγυρίσουν οι άλλοι με το μικρότερο αδελφό τους.—Γε 42: 21-24.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Γένεση 42:22) Τότε ο Ρουβήν τούς απάντησε: «Δεν σας έλεγα εγώ: “Μην αμαρτήσετε εναντίον του παιδιού” αλλά εσείς δεν ακούγατε; Τώρα το αίμα του ζητείται πίσω».

(Γένεση 42:37) Ο Ρουβήν όμως είπε στον πατέρα του: «Τους δικούς μου δύο γιους να θανατώσεις αν δεν σου τον φέρω πίσω. Άφησέ τον στη φροντίδα μου και εγώ θα σου τον επιστρέψω».

***it*-2 σ. 839 ¶3**
Ρουβήν

Μερικές από τις καλές ιδιότητες του Ρουβήν έγιναν έκδηλες όταν έπεισε τους εννιά αδελφούς του να ρίξουν τον Ιωσήφ σε ένα ξερό πηγάδι αντί να τον σκοτώσουν, έχοντας την πρόθεση να γυρίσει κρυφά και να τον βγάλει από το πηγάδι. (Γε 37: 18-30) Είκοσι και πλέον χρόνια αργότερα, όταν οι ίδιοι αυτοί αδελφοί έλεγαν ότι αντιμετώπιζαν στην Αίγυπτο κατηγορίες για κατασκοπεία επειδή είχαν κακομεταχειριστεί τον Ιωσήφ, ο Ρουβήν θύμισε στους άλλους ότι εκείνος δεν είχε συμμετάσχει στη μηχανορραφία εναντίον της ζωής του Ιωσήφ. (Γε 42:9-14, 21, 22) Ακόμη, όταν ο Ιακώβ αρνήθηκε να αφήσει τον Βενιαμίν να συνοδεύσει τους αδελφούς του στο δεύτερο ταξίδι που θα έκαναν στην Αίγυπτο, ο Ρουβήν ήταν αυτός που προθυμοποιήθηκε να δώσει ως εγγύηση τους δύο γιους του λέγοντας: «Να [τους] θανατώσεις αν δεν σου τον φέρω [τον Βενιαμίν] πίσω».—Γε 42:37.

(Γένεση 43:32) Σέρβιραν χωριστά τον Ιωσήφ και χωριστά εκείνους, ενώ χωριστά έφαγαν και οι Αιγύπτιοι που ήταν μαζί του, διότι οι Αιγύπτιοι δεν μπορούσαν να γευματίσουν με τους Εβραίους, επειδή αυτό είναι απεχθές στους Αιγυπτίους.

***w04* 15/1 σ. 29 ¶1**
Κύρια Σημεία από το Βιβλίο της Γένεσης—Β΄

43:32—Γιατί ήταν απεχθές στους Αιγυπτίους το να γευματίζουν με τους Εβραίους; Αυτό μπορεί να οφειλόταν κυρίως σε θρησκευτική προκατάληψη ή φυλετική υπερηφάνεια. Οι Αιγύπτιοι επίσης απεχθάνονταν τους ποιμένες. (Γένεση 46: 34) Γιατί; Οι βοσκοί προβάτων μπορεί απλώς να βρίσκονταν κοντά στο κατώτατο επίπεδο του αιγυπτιακού συστήματος καστών. Ή, εφόσον η διαθέσιμη γη για καλλιέργεια ήταν περιορισμένη, οι Αιγύπτιοι ίσως καταφρονούσαν όσους αναζητούσαν βοσκοτόπια.

© 2020 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania